

stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, bortset fra den i stk. 1 nævnte henvisning til undtagelserne i § 35.

Til § 35

Bestemmelsen undtager fra klageadgang nogle af de afgørelser, som er truffet af politimesteren, politidirektøren eller Københavns magistrat. Det drejer sig bl.a. om afgørelser, der beror på et skøn over lokale forhold, som den lokale myndighed er bedre egnet til at udøve end den centrale myndighed. Indskrænkningen i klageadgangen medfører endvidere, at dobbeltadministration undgås, hvorved der opnås en administrativ forenkling.

Afgørelser om fratagelse af retten til at drive næring på grund af betydelig forfalden gæld til det offentlige kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, idet sådanne afgørelser kan forlanges indbragt for domstolene.

Til § 36

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 10, stk. 2, 3. pkt. Den gældende lovs bestemmelse blev indsat i loven ved lov nr. 851 af 23. december 1987 i forbindelse med, at administrationen af restaurationsloven fra 1. januar 1988 blev overført fra Industriministeriet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Bestemmelsen har ikke været anvendt, men det foreslås, at man bevarer muligheden for at kunne fastsætte, at visse afgørelser skal kunne indbringes for et ankenævn.

Til § 37

Da bestemmelserne i kapitel 4, 5 og 6 også vil gælde offentlige institutioners virksomhed, er det fundet, at bødeansvar i lighed med, hvad der gælder for aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende, må kunne pålægges staten eller en kommune, herunder også en amtskommune, og stk. 5 og 6 foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed.

I stk. 6 foreslås, at 1. pkt. også omfatter kantineindehavere og disses bestyrere. Disses strafansvar er i den gældende lov fastsat såvel i § 20, stk. 5, som i § 32, stk. 5. Der tilsigtes ikke hermed nogen realitetsændring, men alene en redaktionel ændring af § 32, stk. 5, i forbindelse med forslaget til ændring af § 20.

Ændringerne i stk. 1 er en konsekvens af den ændrede formulering af de enkelte paragraffer. § 21 er ikke medtaget. Drives der virksomhed, uden at betingelserne i § 21 er opfyldt, vil der foreligge en overtrædelse af § 2, stk. 1. Serveres der i de i § 21, nr. 2, nævnte virksomheder stærke drikke, foreligger tillige en overtrædelse af § 10, stk. 1.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33.

Til § 39

Det følger af stk. 2, at tidligere udstedte bekendtgørelser, cirkulærer m.v. bortfalder ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen i stk. 3 er en følge af, at der efter § 2, stk. 1, kræves næringsbrev til hvert forretningssted.

Efter stk. 5 foreslås, at tilladelser givet inden lovens ikrafttræden til at holde restaurationer åbne længere end til kl. 2 bortfalder 2 år efter lovens ikrafttræden. Der gives herved en frist til at indrette sig på de nye lukketider.

Efter forslaget § 28, stk. 1, gives der en almindelig adgang til at holde restaurationer åbne til kl. 2, medens den gældende lovs § 28, stk. 1, alene giver adgang til at holde åbent til kl. 24. Efter forslaget § 28, stk. 5, kan den stedlige bevillingsmyndighed, inden en virksomhed påbegyndes, bestemme, at restaurationen skal lukke på et tidligere tidspunkt end kl. 2, hvis det er påkrævet af miljømæssige hensyn. Forslagets § 39, stk. 6, giver mulighed for også at træffe sådan afgørelse for så vidt angår en igangværende virksomhed. Afgørelsen skal dog være truffet senest 1 år efter lovens ikrafttræden.

Frikommuneregulativer, som er godkendt i henhold til frikommunelovens § 21 b, bortfalder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

Til § 40

Det foreslås, at den gældende lovs § 35, stk. 2, hvorefter loven kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger, udgår. Reglerne er fra 1985 fastsat af Grønlands Hjemmestyre. Der gælder Landstingslov nr. 7 af 16. november 1984 om restaurations- og hotelvirksomhed i Grønland.